

1850—1856

6. КЖДЕ СИ, ВЪРНА ТИ ЛЮБОВЪ НАРОДНА?

Кжде си, върна ти любовъ народна?
Кжде блестишъ ти, искра любородна?
Я силенъ пламъкъ ти пламни,
Та буенъ огънь разпали
На младитъ въ сърдцата,
Да тръгнатъ по гората.

Пламни, пламни ти въ насъ, любовъ гореща,
Противо турци да стоимъ насреща!
Да викнемъ всинца съ гласъ голѣмъ
По всичкия Коджа Балканъ:
Голѣмо и мало ставай,
Оржие запасвай!

На кръста си тънки саби запашете,
За бащината си земя станете,
Тъпчете турски племена,
Пълнете съ тѣхнитъ тѣла
Пространнитъ равнини,
Дълбокитъ долини!

За нашето отечество и слава,
За нашата свобода и държава
Да си пролѣмъ вси кръвта,
Да си добиемъ волността
Отъ нашитъ тирани
Невърни мюсюлмани!